सर्गः १७ वशिष्ठस्य गुरोर्म्मन्त्राः सायकास्तस्य धन्विनः। किन्तत्साध्यं यदुभये साधयेयुर्न सङ्गताः ॥४०॥ प्रजास्तद्गुरुणा नद्योनभसेव विवर्द्धिताः। तस्मिंस्तु भूयसीं वृद्धिं नभस्ये ता इवाययुः ॥ ४१ ॥ यदुवाच न तन्मिथ्या यद्ददौ न जहार तत्। सोऽभूद्भग्नव्रतः शत्रूनुद्धृत्य प्रतिरोपयन् ॥ ४२ ॥

वशिष्ठस्येति। गुरोर्वशिष्ठस्य मन्त्राः तस्य धन्विनोधनुर्भृतोऽतिथेः सायकावाणाश्च उभये सङ्गता मिलिताः सन्तोयन्न साधयेयुर्निष्पादयेयुस्तत् साध्यं किं० न किञ्चिदस्तीत्यर्थः ॥ ४० ॥ प्रजा इति। नभसा श्रावणमासेन नद्यइव तद्गुरुणा तस्यातिथेर्गुरुणा पित्रा कुशेन प्रजा विवर्द्धिता वृद्धिं गमिताः। तु पुनस्तस्मिन्नतिथौ नभस्ये भाद्रपदे मासे ता नद्य इव प्रजा भूयसीं प्रथीयसीं वृद्धिं आययुः प्राप्ताः ॥ ४१ ॥ यदिति। सोऽतिथिर्यदुवाच तन्मिथ्या अनृतं न आसीदिति शेषः यद्वस्तु ददौ तन्न जहार आददे किन्तु शत्रून् उद्धृत्य उत्खाय प्रतिरोपयन् पुनः स्थापयन् सन् भग्न० व्रतं विहितानन्यथाभावरूपनियमोयस्य तादृशोऽभूत् ॥ ४२ ॥